

Den evige Guddom og væsenernes sansbegavelse

(Symbol nr. 30)

Forklaring til symbol nr. 30

På symbol nr. 30 symboliserer vi Guddommen og de levende væseners sansbegavelse. Igennem de levende væseners sansbegavelse, der tilsammen udgør Guddommens sansbegavelse, ser vi, hvorledes Guddommen igennem denne sansbegavelse bliver i stand til at skabe og opretholde de forskellige tilværelsesplaner. Vi ved, at denne sansbegavelse, hvilket vil sige: livsoplevelse og skabelse, befordres i kraft af de seks grundenergier, hvis skiftende virkefelt reguleres af moderenergien, og hvorved spiralkredsløbsprincippet og tilværelsesplanerne opretholdes.

Den hvide figur med strålerne oppe i højre hjørne på symbolet udtrykker Guddommens jeg. Denne figurs stråler symboliserer, at Guddommens jeg består af alle de eksisterende levende væseners jeg'er tilsammen.

Efter den hvide figur kommer der nogle figurer i violette farver, disse symboliserer de levende væseners X 2 eller skabeevner, der tilsammen udgør Guddommens X 2 eller skabeevne.

Fra disse figurer og ned til den hvide rand med flammefigurene symboliseres alle eksisterende levende væseners X 3, der er det samme som deres organismer og øvrige skabte ting, der igen tilsammen udgør Guddommens organisme eller det evige verdensalt. Symbolet viser således, hvorledes Guddommens Jeg består af alle levende væseners Jeg'er, og hvorledes Guddommens skabeevne består af alle de levende væseners skabeevner, og at Guddommens organisme består af alle de levende væseners organismer, såvel af de mellemkosmiske som af de mikrokosmiske og makrokosmiske. Verdensaltet er således Guddommens synlige legeme eller organisme, igennem hvilke dens usynlige skabeevne og Jeg åbenbarer sig som kendsgerning for den kosmisk begavede iagttager.

.....

Til venstre på symbolet ser vi en trappefigur. Den skal symbolisere den evige udviklingsstige. Hvert trappetrin er et tilværelsesplan, der består af levende væsener. Dette er markeret ved den hvide trekant, der forekommer ud for hvert tilværelsesplan og betyder Jeg'et i det levende væsen. Farverne markerer, hvilket grundenergiplan hvert trin på udviklingsstigen tilhører. Fra det nederste røde trin på udviklingsstigen og op til det indigofarvede trin har vi et spiralkredsløb med dets seks riger eller tilværelsesplaner. Vi ser, at der ud fra hvert af disse trin eller tilværelsesplaner udgår nogle stråler. Disse stråler rammer figuren til højre, der symboliserer verdensaltet. Disse stråler repræsenterer væsenernes manifestations- og oplevelsesenergier. Med disse energier indvirker væsenet altså på verdensaltets energier, hvilket vil sige: på dets omgivelsers energiudfoldelse: menneskers, dyrs og planters væremåde eller livsudfoldelse. Den reaktion, der herved opstår, udgør de pågældende væseners livsoplevelse eller skæbne. Hvert trins væseners mentalitet befordres i særlig grad af den grundenergi, der er kulminerende i det pågældende tilværelsesplan eller rige. Livsforbindelsen mellem det levende væsens Jeg og verdensaltet eller Guddommen betinges således af den grundenergi, der er den herskende i det tilværelsesplan, i hvilket væsenet midlertidigt befinder sig.

.....

De fjernvante stråler, der udgår fra hvert trin på trappefiguren til venstre symboliserer energierne i væsenernes sansbegavelse, hvilke energier igen er det samme som de seks grundenergier. Vi ser, at der ud fra det røde trin, der symboliserer planteriget, udgår en rød stråle. Den udtrykker plantevæsenets mest fremtrædende sansenergi, hvilket vil sige in-

stinktenergien. Ved hjælp af denne energi kan plantevæsenet ane behag og ubehag. Den kan ikke analysere eller på nogen som helst måde gøre sig begribeligt, hvad dette behag eller ubehag er. Men den kan begynde at føle sig tiltrukket af det behagelige og åbne sig for dette, ligesom den kan føle sig frastødt af det ubehagelige. Den kan åbne sig for solens varmpåvirkning og lukke sig for nattekulden. Ved instinktenergien befordres hele plantelevensformens organismedannelse rent automatisk. Igennem denne kuldens og varmens påvirkning og andre ydre former for påvirkning, såsom dyrenes og menneskenes påvirkning, naturens tørke- og vædepåvirkninger bringes væsenets talentkerner for organismedannelse fra et tidligere spiralkredsløb til at vokse frem. Og igennem denne påvirkning igennem årtusinder får planten udviklet sig en individuel organisme, i kraft af hvilken den efterhånden bliver til et dyr.

.....
Som dyr er væsenets bevidsthed nu ikke mere indskrænket til kun at kunne ane. Den har begyndt at få udviklet talentet for at kunne opleve og manifestere sig i kraft af tyngdeenergi og en mindre grad af primitiv følelse, og ligeledes en endnu mindre grad af intelligens. På symbolet udgør det orangefarvede trin dyreriget. Vi ser at tyngdeenergistrålen, markeret ved orange farve, her er dominerende. Sammen med instinktenergien, følelsesenergien og ligeledes en mindre grad af intelligensenergi behersker tyngdeenergien således dyrets bevidsthed, livsoplevelse og manifestation. Denne kombination af grundenergiene i dyrets bevidsthed bevirker, at dette væsens livsbetingelse er baseret på det dræbende princip. Det må i stor udstrækning dræbe for at leve. Det er således disse energier, der ligger til grund for livskontrasten mørket, djævlemennesket, ragnarok eller helvede.

.....
Det næste trin, markeret ved gul farve, symboliserer det færdige eller fuldkomne menneskerige. Vi ser følelsesenergien i fuld udfoldelse, men da den er forbundet med en så høj grad af intelligensenergi, at følelses- og tyngdeenergien kun kan udfoldes absolut lo-

gisk, hvilket igen vil sige: kun kan åbenbares som absolut alkærlighed eller næstekærlighed, har vi her livskontrasten lyset. Det er denne kombination af grundenergiene i væsenets bevidsthed, der danner det medvirkende grundlag for væsenets fremtræden som mennesket i Guds billede efter hans lignelse.

.....
Det næste trin, markeret ved grøn farve, udgør visdomsriget. Strålen, der udgår fra dette trin udgør den kulminerende intelligens. Sammen med de forannævnte grundenergi danner den således her hjemstedet for den allerhøjeste eksisterende visdom eller videnskab. Alle væsener med denne bevidsthedskombination af grundenergiene er her kulminerende i den allerhøjeste visdom og skabelse. Det er herfra al skabelse på det fysiske tilværelsesplan dirigeres og styres frem til dens slutfacit: at være til glæde og velsignelse for alt levende.

.....
Det næste trin, markeret ved den blå farve, symboliserer livets allerhøjeste tilværelsesplan. Og vi har derfor udtrykt dette tilværelsesplan som »Den guddommelige verden«. Den førende grundenergi her er intuitionsenergien der er udtrykt ved den blå farve. Den er livets allerhøjeste og altgennemtrængende sansenergi. Som man ser på symbolet spænder den over hele spiralkredsløbsfeltet og giver efterhånden mennesket permanent kosmisk bevidsthed. Det udgør her det færdige menneske i Guds billede efter hans lignelse.

.....
Vi kommer herefter til det sidste tilværelsesplan i nærværende spiralkredsløb. Det udgør det, vi kalder salighedsriget. Det er markeret ved lys indigo farve. Dette tilværelsesplan er en absolut indre verden for væsenet. Den fundamentale sansenergi på dette plan er hukommelsesenergien. Væsenet er således her vågen dagsbevidst i sine erindringer fra alle rigerne eller tilværelsesplanerne i den spiral, det nu igennem salighedsriget skal forlade for at overgå til et nyt kosmisk spiralkredsløb. Det lever her i en fra den ydre verden isoleret tilværelse. Dets evner til at sanse i den ydre verden er her degenereret og ophørt. Det kan kun opleve erindringer. Men da

erindringer, jo ældre de bliver, desto mere kommer til at stråle i et forklarelsens lys, bliver det en ekstasefrembringende nydelse for væsenet at opleve disse sine erindringer fra hele det tilbagelagte spiralkredsløbs regioner. Hele væsenets samlede erindringsområde er jo intet mindre end en kopi af verdensaltet, således som væsenet har oplevet det i det nævnte tilbagelagte spiralkredsløb. I dette levende erindringsbillede af verdensaltet lever væsenet. Det udgør her hele dets livsoplevelsesområde. Det har ingen bevidst forbindelse med noget som helst andet levende væsen. Det lever helt og holdent i sin erindringsverden. Her kan det genopleve alle sine tidligere oplevelser og kan genfremkalde tidligere oplevede samvær med sine kære venner. Det lever her suverænt i sin egen af erindringer bestående verden. I denne dets egen suveræne verden får det ligesom lov til at opleve sig selv som Gud i dette sit eget lille verdensalt. Det er en symbolsk oplevelse af, hvorledes Guddommen befinder sig i sit eget store verdensalt, men dog med den forskel, at Guddommens Verdensalt består af virkelige levende væsener, medens menneskets i erindringerne fremkaldte verdensalt kun består af kopier af levende væsener og ting. Men ikke desto mindre er oplevelsen i dette væsenets eget indre verdensalt den allerhøjeste eksisterende salighedsfrembringende foretelse.

Strålen, der udgår fra salighedsriget, symboliserer altså erindrings- eller hukommelsesenergien. Vi ser, at også den strækker sig over hele spiralkredsløbets område og er fundamentet for denne væsners allerhøjeste livsoplevelse i deres indre verden, netop

denne, at opleve sig selv som en Guddom i sit eget verdensalt, omstrålet af kulminerende salighed.

.....

Ved at betragte de på symbolet markerede udstrålinger fra hvert af rigerne i spiralkredsløbet, kan vi se, at salighedsenergien giver guddommeligt lys og velvære i den indre verden. Intuitionsenergien giver lys og velvære i den guddommelige verden. Intelligensenergien giver lys i visdomsriget, medens intelligens og følelse skaber lys i det rigtige menneskerige. Menneskeriget, visdomsriget, den guddommelige verden og salighedsriget er således udelukkende lys- og glædesriger, hvor livet kulminerer i sin allerhøjeste velværeform, og hvor alle væsener udelukkende er til glæde og velsignelse for hverandre og fremtræder derved i Guds billede efter hans lignelse. Da planterigets livsformer hovedsageligt har dagsbevidsthed i salighedsriget, er det således i virkeligheden også et lysets rige. Tilbage bliver der så kun dyreriget. Det er rigtigt, at det er spiralkredsløbets mørkezone. Men da denne zone er en livsbetingelse for skabelsen af den bevidsthed, i kraft af hvilken væsenerne bliver i stand til, som mennesket i Guds billede eller væremåde, at opleve de fem andre spiralkredsløbsrigers kulminerende totale lysregioner og salighed, vil dyreriget eller mørkets zone retmæssigt også kun være at betragte som til glæde og velsignelse for de levende væsener. Uden denne mørkezones eksistens ville al bevidsthedsskabelse være en total umulighed. Mørket hører således også med til verdensaltets grundtone som et kærlighedens udslag.